

13. szám

Márcz. 29.-én 1862

Megjelenik minden szombatnapon egy iven sokféle képpel ellátva.

Előfizetési ár : Egész évre jan.—dec. **6** frt., 6 óra jan.—jun. **3** frt., és három óra jan.—mart. **1** frt. **50** kr. — Előfizethetni minden postahivatalnál és könyvárusnál. —

Kiadó hivatal : Pest, egyetem-utca 4-ik szám.

XI. kötet.

JOHN BULL GALANTÉRIA ÉS VEGYES KERESKEDÉSE.

Alulírott John Bull et Compagnie,
Szabadalmazott nagykereskedőknek
Van szerencsájük közhírré tenni
A magas Uraságoknak,
A méltóságos Militarnek,
Az érdeemes publicumnak :
Hogy a boltjukat megnyitották
Európai használatra.

Ajánljuk mindenek felett
Pompás liberalismusunkat,
Melynek azon tulajdonsága van,
Hogy eltart igen sokáig,
Ha soha sem használtatik;
Vég és rőf számra adatik.

Van igen jó sympathiánk
Fájós kezek lábak számára,
A mik talán kimarjultak
Lánczok viselése közben.
Ez csak cseppenkint adatik
Minden esztendőben egy csepp.
Nagyon jót tesz, tessék hinni!

Kizáró szabadalmunk van
Forradalmakat csinálni;

Mely alkalommal ajánljuk
A magas uraságoknak
Azoknak elfojtására
Jeles tűzi fecskendőink.

Ajánltatik figyelembe
Az általunk most feltalált
Szabadság — chinaezüstből;
Olyan szép, mint az igazi,
Legjobb is közhasználatra. —
Ha ellopatik, sem nagy kár.

Elfogadunk azonkívül
Mindenféle régiséget,
Antikokat, ereklyéket,
Rögtön *becserelés* végett.
A kinek van ütött kopott
Alkotmánya, s más efféle
Chinai furcsaságai,
Hozza ide, mi font számra
Becseréljük, ujért jobbért,
Olyanért, a mely még fényes
S ha lekopik a politúr,
Mi ingyen belakirozzuk.

K—s. M—n.

1859. 1861. és a folyó évi folyamból teljes számú példányokkal még folyvást szolgálhatunk.

HOGY LESZ AZ EMBERBÜL ASZONYSAG?

Elbeszéli Tallerossy Zebulon.

Tehat az így van.

Ember megünja faluban mindig csak azt hallani : fizes! Gyün executio : fizes! Gyün Mózsés, gyün Lévi : fizes! Gyün katona : fizes! gondolja magának : megyek in fel városba, kikerülök sok fizetető tarsasag; meglátogatok Mindenváro Adam barátocskamat, legalab adig a ket hetig nem halok ez a szo : fizes!

A! Jo izz volna!

Alig szalok le kocsirol, kívül a vamon, mar ot megalit nekem egy filelmetes minemüsügü egyenisig. Megijedek, hogy *financz*; megvigasztal, hogy ü csak *praenumerans fogdoso* di-vatlapok számára.

Meg joban megijedek; megvaltok magamat 1 ft. 50 krajczarirt, szaladok kocsihoz visza; hat ott mar bundam tele van rakva praenumerationalis ivekel; lovam oldalara is van ragasztva egyik, kocsis szürire másik, leghazafiasabb felhivas 1 ft. 2 ft. 3 ft. fizetísre. „Kocsis hajts!“ Közel van *Patko* banda!

Megírkezek Mindenváro Adam barátom kapujaba; kapu alat megalitanak; halt wer da? — Gut Frajden! — Nem adig van a, hanem tesík alairnya vizkarvalotakat tüzkarmentesitö *jótikony album* szerkesztösügre. Fizetek is futok. Garadicson fognak galiromat. Csak egy szora! Mi tetzik? Zartsziket *iroi philharmoniai* segily pínztar concertbe Fizetek, futok. Ajtoban kívül utamat megallnak : Tesík alairasi iv *nagy fírfiak emlíkoszloppaira*. Fizetek, csengetek. Ajtot inas kinyit, be akarok lépni, megfog : tesík alairnyi *cselíd kípzeltető* egye-

sület ríszvínyire. Irok mindent. Benyitok barátom Adam szobajaba Servus Adam! Servus Zebulon! Hozta Isten. Ípen vartunk. It egy alairasi iv, a mitül lesz Pesten *sok viz* : it a másik alairasi iv, a mitül lesz mindenütt *suvia* : it egy alairasi iv, a mitül *Londonba* lesz magyar subagallér, it egy alairasi iv, a mi megteszi a *kecskéket kertészeknek*, it egy alairasi iv, a mitül a jo borbul lesz *rosz bor*; it egy alairasi iv *alatok számára való kertre*; it egy alairasi iv *budai nipszinhazra*; — mit csinlok? irok fizetek, megind irok, megind fizetek; utoljara nagy szerencsimre gyün haziaszonysag; az in kedves barátom Adamnak szeretesremíltosagos hitvesi parja tekintetes aszony hugom. No csak hogy valahara megszabaditja valaki engemet alairasi ivek sokasagatul. Leülünk, beszélünk, discuralunk, aztan megint beszélünk; — szidunk az alapotokat, magasztalunk egymas hazafiui erínyeit. Egyszer tekintetes hugomaszony kihuzza kötínye zsebíbul papiros; en gondolom : akarja nekem beletakarnyi kalacsot : hat kibontja s lesz az is alairási iv *nemzet gazdaszonyai* tarsasagaba. Hiaba protestaltam, oponaltam, hogy en nem vagyok aszony, vagyok fírfi is tablabiro, mit volt tenyi, kellett írnya ala s let belülem *nemzetgazdaszonya*. — Így jartam.

Hanem ha ez sokaig így tart; akkor en fogok indítványozni egy tarsulatot : *alairasi ivek által elarasztott vizkarvallott hazafiak fölsegílisire*.“

Tallerossy Zebulon.

= Az olasz reactionariusokat jó volna figyelmeztetni, hogy Chiavonével egyesülendő spanyolokat kissé mérsékeltebb számban szállíttassák ki az olasz tengerpartokra, mert könnyen megeshetnék, hogy Spanyolország, mivel ez nem oly bűvész tarisznya, a melyből csak úgy tetszés szerint parancsra ki lehet maséroztatni a seregeket, csekély lakosságánál fogva kiürül.

= Azt írják Berlinből, hogy a király az utolsó katonái szemle alkalmával a népet igen lehangolva találta; — ha ezt bajnak tekintik, akkor ez legalább igen könnyen orvosolható baj, mert Heydt az ember, a ki felhangolhatja, mivel azt írják róla, hogy ő a reactionarius miniszteriumban primás szerepet visel.

A KÖZÖS EBÉD, VAGY KI AKAR FIZETNI?

Szomoruan végződő vigjáték sok jelenésben és még több meg-nem-jelenésben.

Prolog.

„Alolirottak barátságosan meghívják igen tisztelt rokonaikat és ügyfeleiket egy közös banquettre, melynek végeztével barátságos toasztozások és értekezések fognak tartatni egyről-másról, obligát táncmulatsággal.“

Wiener et Companie.

I-ső meg-nem-jelenés.

Budapesthy. Köszönjük a meghívást, de nem szeretjük a közös konyhát, félünk, hogy valamit **vajjal** fognak *berántani*; s attól minket előre lel a hideg. Aztán itthon nagyon jól főz az asszony. Nem is ilyen szegény embereknek való a *multság*. Inkább csak itthon *búsulunk*.

II-ik meg-nem-jelenés.

Zagrabovics. Mi nem volnánk idegenek a becses ajánlattól; de azt ohajtánók, hogy küldjék *ide helyünkbe* a mi részünket abból az ebédből; ha Dalmatini szomszédunk portióját ide küldik, azt is elfogyasztjuk; hanem olyan meszsze nem fáradunk.

III-dik meg-nem-jelenés.

Erdélyiu. Köszönöm ezt a tréfát. Nekünk olyan későn küldik a meghívást, hogy épen csak a *fekete kávéra* érkezhetnénk meg.

I-ső. Jelenés. Wiener et Companie, Polszky, Bohemek, Rutheneszku és többen.

Wiener et Companie. Tisztelt uraim. Bárha fele a teritékeknek üresen maradt, ha minden

megjelent tag szent fogadást tesz magában, hogy két ember helyett fog enni, czélunk el leend érve. Tessenek helyet foglalni.

Polszki. Rosz ebéd!

Bohemek. Szegény ebéd!

Wiener et Comp. Pompás ebéd, dicső ebéd!

Rutheneszku. Megvan főzve, tehát együk.

Polszki. Eczetes bor!

Bohemek. Dohos bor!

Wiener et Comp. Drága bor! Finom bor!

Rutheneszku. Ki van töltve, tehát igyuk.

2-dik. *Jelenés.*

Wiener et Comp. Tisztelt uraim : hadd mondjak egy toasztot! Miután megebédeltünk, illő, hogy kezdjünk számadást csinálni, hogy *mit fizessünk?*

Polszki. Nyepozvolim. (El.)

Bohemek. Én ebben a részében a tanácskozásnak nem vehetek részt. (El.)

Wiener et Comp. Potz Teufel! Itt, ugylát-szik, hogy mikor fizetésre kerül a sor, magunk maradunk. Szapperlot hinein!

Rutheneszku (Azt *gondolván, hogy ez is toaszt volt.*) Lebe hokk!

Wiener et Comp. Ah, itt maradt az én egyetlen barátom Rutheneszku. Megfizet ez mind valamennyiért. Ugye bruder?

Rutheneszku. Meg én.

Wiener et Comp. Te id adod a pénzedet?

Rutheneszku. A mi csak van.

Wiener et Comp. Hát mennyi van?

Rutheneszku. — Ihol van két garas ni!

= Ha most egy új lap lép az — új életbe azt mondhatja a szerkesztő a mit a medve a mesében mond, midőn ősszel barlangba vonul : „De pompás élet lesz ez most! — de kialszom magamat!

= Valaki ekkép rendelt szemüveget nagyatyjának egy pesti látszerésznél :

„Tessék az ide mellékelt szemüvegbe a jelen üvegek helyett egy számmal élesbeket betenni s egyszermind azt is tekintetbe venni, hogy most nagyatyám mankón jár.“

= Census-iratokból kitetszik, hogy Olasz-honban két év óta ezrek meg ezrek kereszteltettek Józsefnek s majd annyian Győzőnek. A jövő meg fogja mutatni lesz-e valamennyiből oly jó „chef“ mint Garibaldi s fog-e győz (ni mint) ő!

= Bécsben egy néplap lépett életbe „Gerader Michel“ czim alatt. — Ennek is nehéz lesz a mostani időjárás alatt magát a czimhez megfelelőleg tartani! — miért nem teszi mindjárt hozzá : „mit dem krummen Buckel?“

A kénytelen kardhüvelyek.

— Uram. Ön kardhüvelyeket rendelt meg; ime elkészültek.

— Igen, ezelőtt két esztendővel, mikor a nápolyi hadjárat volt, de hát mire ön elkészítette a kardtokokat, akkor én régen be is végeztem az egész háborut.

— Arról én nem tehetek. Minek végezte ön be olyan hamar? Mért nem várt addig, míg én ezekkel elkészülök. Most csak fizessen. Itt a kardhüvelyek.

— De mi az ördögöt csináljak velük? Mikor én egyáltalában nem akarom a kardomat hüvelybe dugni!

— Már a prágai kofák is demonstrálnak a magyarok érdekében! — Reményivel sikerült nekik sült krumplijokat megízleltetni, de már a cseh költeményt nem engedé a rendőrség, hogy neki kézbesítessék; talán sületlennek találták? ez nagy gyöngédseget árulna el remekünk gyomra iránt. — De azért még ne triumfáljanak a kofák mert meg az ő áruik (sült krumpli) is censura alá kerülhetnek jövőben!

— Lincoln feldiszíté Nathaniel Gordon-t, egy rabszolga-hajó parancsnokát, a cordon (kötél) rendjellel. Most már „Gordon de cordon“ lett belőle; — hanem azt hisszük, hogy a többi rabszolga-hajók parancsnokai ovakodni fognak az ily cordon-ra való kitüntetéstől.

Az új képviselő, hirnöki értelemben.

A „viselő“ lehet a régi, hanem a „kép“-nek kell ujnak lenni, a mit visel.

Borkoresolyák.

= Samu bácsi miops létre is szenvedélyes vadász volt. Egykor vadászat közben rákiált egyik társa :

„Ni — be gyönyörü süldő!

„Hol?“

„Ott ama kis bokor alatt ni!

Samu bácsi hirtelen felkapja puskáját és czéloz.

„Gyűjtsa rá már no!

„Ott van-e még?“ kérdé Samu bácsi, még mindig czélozva.

= „Azt mondják, hogy ez a sok ember mind a tengerfelé takarodik. Nem gyanítja kend! Mi okból?“

„Mintán most a vizeknél nagy módiban van az áradás és a gátakon áttörés, tehát úgy vélem, hogy a tengerparton is történhet áttörés meggátlására vannak szánva.“

= „Bandi te! Azt mondják, hogy te irtad volna ezt az ostoba-nevetséges stylusú báljelentést.“

„Én? no persze! csak nem hisztek oly számárnak?“

„De hisz a koresmáros maga mondá, hogy te irtad.“

„Hazudik, nem igaz. Én nem irtam, csak korigáltam.“

= Szolgáló. (Egy nőt megszólítva az utcán.) Ugyan, megkövetem alásan, nem masármódé maga?

Nő. Nem . . .

Sz. Hát az ura nem hurka tötő?

N. Nem ám.

Sz. Jaj hát ugy engedelmet kérek, mert akkor a fia az én patyikus szeretöm volna, a ki engem elhagyott.

Iparszabadság.

„Majst'ram kérem alázatossággal,
Miféle az az iparszabadság;
Hogy egy idő óta estve, nappal,
Útczán, házban — mindenütt ezt mossák?“

„Hm! iparszabadság? — Látod gyerek,
Az egy olyan dolog . . . nehéz nagyon . . .
Hanem nekem könnyű, — tiszta — kerek!
Könnyű lehet, ha az fejben nagyon.“

Az iparszabadság annyit térszen,
Hogy a kinek tetszik, nem kérdi a czéhet —
Csináltathat, s árulhat is készen
Csizmát, üstöt, nyeret avagy pléhet.

Mért csinálsz oly birkapofát kölyök?
Te tökfejű! látom nem fér beléd . . .
No hát megállj, más nótát füttyölök,
Ha valahogy talán megértened.

Példaképen gondolj hát magadnak
Egy pár suszter avagy takács legényt,
Kik egy majsternél sem maradhatnak,
Nem dolgozván — s szeretvén az lepényt.

Ezek tehát ott hagyják a műhelyt,
Egy jó várost néznek ki magoknak,
S ámbár benne egyik sem remekelt
Egy fájinabb mesterségbe fognak.

Aztán tarthat kiki legényeket,
S nem mint fuser! — biz ebbe szépet nyert;
De sőt később perézes is lehet,
A mikép most hívják a czéhmestert.

Hanem kölyök! kiverd a fejedből,
Hogy ez neked is majd szalonát hoz;
Könnyen megeshetik, — közelebből
Visszakerül sok az kaptafákhoz!“ . . .

Számol Károly.

G A L I B Á K.

Csak májust ne.

— A mit az Isten adott, . . . ennek a szegény
nyomorultnak! stb.

Ilyen meg amolyan siralmas hangokkal ostro-
molja a lázár a debreczeni pirospozsgás „czivis-pol-
gár“ lakát, hol épen disznóöléssel foglalkoznak (No-
tandum : a gazda gyomrából, vagyis *ba*, ki nem
állhatja a májas hurkát.)

— Adjatok neki — parancsolja ez — valami
hurkafélét, de azt megmndom, hogy májust ne
merjetez neki adni.

— Hogy-hogy apjuk? — csodálkozik az anyuk
— hisz'kelmed épen azt nem bánja ha soha nem
látja is.

— Épen azért — felel az előre látó férj — ne
adjátok azt, mert majd ezerannyit kívánna helyette.

Vendéglői jelenet.

Vendég. Kellner!
Pinczér. Schaffens?

V. „Gombostű“-t.

P. Instálom, egy sincs.

V. Hát hozza a . . .

P. (Szalad, kis idő múlva vissza.) Az urnak
sincs, de varrótóvel szolgálhatunk.

V. Ejh! maga filkó — mormogja — hozza a
„Fekete leves“-t.

P. (Hoz fekete — — kávé.)

V. Hát az ujság?

P. Ah! ja, ujság? (futva hozza a „Donau-
wasser“-t.)

V. Vigye Plutónak. — Hozza hát a „Bolond-
Miská“-t, ha több nincs.

P. Azt ma csapta el az ur, sok tányért eltört.

V. Hát „Magyar Sajtó“ van?

P. Magyar nincs, hanem jó ementhali.

A mit nem kell tudni.

A megyeri dobos — midőn egy legközelebbi
utczaszöglet-felé czipelné bőrharangját — utközben
kérdetett valakitől : „Mit dobolsz Miska?“ Erre
ő a te nevezet által sértett büszke rártatissággal :
„Nem muszáj azt mindenkinek tudni!“

Megint.

Tehát a mindig jó kedvű Sándor klárinétos teg-
nap második feleségét is eltemette.

Ma reggel találkozik egy jószívű néném asz-
szonynyal, ki szánakozva kérdi : Szegény Sándor
bácsi — szegény Sándor bácsi! Hát megint meghalt
a kend felesége? Erre Sándor bácsi — a megadás
legkeserűbb hangján; Hát'szen nem is halt az még
meg többször szegény!

= A kasseliak — anno 1900 körül — a törté-
netből majd olvasni fogják :

„A mult században egy bizonyos Ditrich der
krumme is uralgott egy ideig.“

KAKAS MÁRTON EMLÉKLAPJAIBÓL.

Mahomed próféta John Bullhoz.

Te becsületes gyaur!

Régóta elnézem, micsoda muzulmáni buzgósággal védelmezed te az én ozmanlijaimat a gyaur keresztényének ellen, abban az Európában, mely hogy egészen a félhold alá nem került, az nem a te érdemed. Ezért jutalmul te neked küldök le innen az égből *gyapotot*, mert tudom, hogy erre van nagy szükséged. Az ilyen *gyapotot* ugyan ti nálatok odalenn *hópeleheknek* híják; hanem hiszen te olyan sokat kitaláltál már, találd ki azt is, hogyan lehet a *hóbul czeárnát* fonni? Remélem azonban, hogy miután a mozeminek hatalmát Európában, a hol ők uralkodnak másón, helyreállítottad; sietni fogsz azokat *Indiában is*, a hol te nyomod el őket, mentül előbb urakká tenni. Akkor azután azt is kieszközlöm, hogy jövődöben az *Alsiráth borotvahidjához* való pilingákat te nálad vásárljuk; s ha kívánod, ezentul *köszénnel* fütetjük a poklot, s az iránt veled szerződünk. Iram a Tubafa árnyékában Izrafil angyal szárnyából való tollal

patrónusod

Mahomed.

Ez is syllogismus.

— Lássa miniszter ur, ha önnek nem adjuk oda a pénzünket, hát akkor önnek nincs, de nekünk van; ha pedig oda adjuk, ön rögtön elkölti s akkor aztán önnek sincs, nekünk sincs.

Kakas Márton a válaszuton.

(Képszöveg, a mihez a kép még ezután készül. Tudniillik, hogy tapasztaltatván, miszerint megtörténhetik, hogy az „Üstökösbe“ és „Bolond Mihályba“ való képek hajótörést is szenvedhetnek; az találtatott ki részünkről, hogy előbb a „textust“ bocsatjuk tengerre, s ha az szerencsésen kiállta a vihart, akkor készítettjük utána a képet. Kérünk e találmányunkra privilégiumot. — Tehát lásd majd a *következő számban.*)

Kakas Márton áll két terített asztal között, az egyikén van egy tál, egy „kis darab“ sajttal; a táltra van írva „kivételes állapot.“ „Bolond Miskának egy hónap“ a másik asztalon van egy másik tál egy „nagy

darab“ sajttal : a táltra írva : „rendes állapot;“ a sajtra : „Wanderernek *nyolcz* hónap.“ Kakas Márton felsóhajt, mondván : „Bezzeg sajt!“

— Philosophiai feladvány. — Miért csóválja a kutya a farkát?

— Azért, mert ő az erősebb. Ha a farka volna az erősebb fél, akkor az csóválná a kutya.

Jól válasz nevet!

Közelebről az executió alkalmával Sz . . . . . Mózes kőrösi lakos és becsületessége s tudományosságánál fogva köztisztetü ügyvéd nyakára executió küldetik.

Bemegy a biztoshoz s kérdi „miért?“

— A zsidó-községért, volt a válasz.

— De kérem én nem vagyok zsidó.

— Az nem lehet, hisz ön Mózes.

Mózes barátom elpanaszlá ez esetet édes atyjának.

— Bizony fiam — mond a jó öreg ur — sajnálom, hogy nem figyelmeztettek a mikor kereszteltettek, hogy ha nem adok neked becsületes magyar nevet, még ilyen baj is érhet.

Eleget mondtam Mozsinak, hogy hivassa magát Mizsének mi Mózeset jelent magyarul.

Szerkesztői sub rosa.

Eperjes. M—r. Közleményeket elfogadunk, de előbb látni ohajtjuk, hogy mik azok. Ábelné asszonyom, Nagyböjti harangszó, vasuti tér és társai, nem használhatok; a fegyverengedélyt kérő plébánus melegebb időkre eltéteik. T. J—e úrnőnek Tisza Roffon. A magyar nábob már megjelent német fordításban Emich Gusztávnál s így igen megtisztelő ajánlata későn érkezett. Veréb Gazsi. Egy jó eszme van benne, a mit felhasználhatunk. Mióta rendibe kapja stb. egy sem használható. Gerlai úrnak Kalocsán; mentsen ki bennünket az a körülmény, hogy eddig is tul vagyunk halmozva tenni valókkal, ha az említett igen szép czélu vállalatban lehetetlen részt vennünk. Egy 100 forintos kirándulás stb. nem adhatók. Családra. K. I. A küldött képtalányok nagyon szövevényesek, eltettük, mint ereklyéket.

Ama bizonyos csizmadia és felesége kérdései és feleletei.

Oráculum. Vannak, a kik azt hiszik, hogy az-
zal el lehet halasztani a tavaszt, ha a fűvet letépik.

— — Egy bizonyos társulat alakító közgyűlésében nagy kérdés fordult fel a felett, hogy miként lehet a társulat eszméjét nagyon hirtelen népszerűvé tenni az országban? Végre egy hazafi azon indítványt tevő, hogy különben is jó ismeretségben levén a Hírnökkel s ismervén annak közügyekbeni buzgalmát; szólittassék fel ez érdemes collegánk az elnökség által azon szívességre, hogy „schimpfeljen“ egy kicsit a társaságra.

— — Victor Emmanuel 12 órákor szokott ebédelni. (Ejnye de magyaros gusztusa van.)

— — A francia illusztrált lapoknak minden száma teli van most pompásnál pompásabb mexicói képekkel; olyan szép városokat, olyan szép palotákat pingálnak oda, és a paloták mellé szebbnél szebb mantillás creol menyecskéket: így akarnak „valakinek“ kedvet csinálni hozzá.

— — A rájxráti felső emeletben egy urak tagja azt indítványozá vala, hogy a *nemesi czimereket* kell megadóztatni. Miért ne; ha egy időben meg lehetett adóztatni a *polgári czimereket*? (Ki tette azt?) Hát nem tudod? Az a nagy financiér, a ki egyszer elrendelé, hogy a mely pesti boltos és kézműves huszonegy óra alatt a *magyar feliratot* meg nem változtatja a czimerén, fizet 25 forintot.

— — Varasdon jelen meg egy humoristicus lap *Podravsky Jezs*: „tüskés borz;“ a czimképen áll az érdemes tüskés firmavivő s egy czilinder kalapból con amore eszegeti azokat a bogarakat, miket a közéletben sváboknak hínak. Már most e végett nekünk meg kell tanulnunk horvátul. Egyébiránt magyar adomákat is közöl.

— — Egy bécsi szép sajtóperből, mit két ujságíró folytatott egymás ellen, kiderült, hogy a bécsi

lapszerkesztők a nagyon is komisz pizskolódásokat egymás ellen nem veszik fel — ingyen; — hanem azokért jól még kell fizetni. Így például annak a komplementnek, hogy Zang ur „modern Phryne“ 60 forint volt a felvételi díja. A vádlott ugyan még nagyobb gorombaságokat is akart ennél mondani, de a szerkesztő azokat nem vette fel 230 forinton alol; hát így aztán csak meg kellett maradni a hatvan forintos gorombaságnál. (Hát ez pedig nem rossz szokás; nálunk minden gorombaság ingyen adatik, a német legalább megtaksálja.)

— — Már megint attentáltak a porosz király ellen. (Hiszem is, nem is én azt; csak azért híresztelik, hogy ürügyöt keressenek.)

— — Bacciochi ur egy udvari bálban illatszerecsnek öltözött; aztán maga sem vette észre, hogy az illatszerek, a miket kioszt a dámák között, abba a versbe vannak takargatva, a mit a rendőrség betiltott intutíle: a diákfertály oroszlanja!

— — Tavaly a mi nagy embereink haltak egyszerre, most pedig a németeké. Schlick, Wallmoden, Windischgrätz, Nesselrode. (Az ember sokat megtesz a jó társaságért.)

— — Egy német versgyűjteményt ily czimmel hirdetnek: „*Költő-erdő*.“ Egész erdő költői csemeték-ből! — Ilyen fáskertünk nekünk is van.

— — Nem tetszik az nekem, hogy olyan sokat beszélnek Törökország integritásának helyreállításáról. Egyszer még vérszemet kap a török s azt találja mondani, hogy az ő integritásához tartozik Nagyváradtul Egerig és Érsek-Újvárig a szép világ s még rádísputáljak Budavárát is. Inkább küldjük el neki Budárul azt a török mecsetet.

— — (Mi ujság Görögországból.) Az, hogy *Leonidas* ez előtt 2342 esztendővel meghalt, s — azóta nem született ujra.

— — Az idei Karácsonyi jutalmat *kétszeresen* bűnös színmű nyerte — el; melynek czime ugyanis „*Bűn bünt követ*.“

— — A „P. H.“ szerint a Szent-László társulatnak feladata Magyarországon Péterfillérekét gyűjteni. Szent-Lászlónak egészen ellenkező csodatette maradt emlékezetben; midőn Erdélyben a futó kunokat üldöze, s azok pénzt szórtak el; a hős király, ne-hogy vitézei leszálljanak a pénzért, azokat menten kővé változtatá. Most pedig az elkésett utódok a *kövekből akarnak újra pénzt teremteni*.

— — Hát te nem töltesz vizet ebbe a „szerednyei“ borba?

— Szeretnék inkább még egy kis *bort* tölteni közé.